

Drahí bratia v biskupskej, kňazskej a diakonskej službe, zasvätené osoby, drahí bratia a sestry,

Zelený štvrtok je dňom, keď si pripomíname, ako Pán Ježiš udelil svojim apoštolom dar kňazstva, aby slávil sviatosť jeho Tela a Krvi. Namiesto veľkonočného baránka a ostatných obiet, ktoré starozákonní kňazi prinášali v jeruzalemskom chráme, Ježiš Kristus dáva svoje Telo a Krv, to znamená obetuje seba samého. Boží Syn založil nový kult a tým aj kňazstvo je novou skutočnosťou. Starozákonné kňazstvo sa v rámci jedného kmeňa – kmeňa Lévi dedilo z otca na syna. Novozákonné kňazstvo nie je výsledkom dedičstva, pokrvenstva, alebo nejakého privilégia. Nikto z nás kňazov nemôže povedať: „Ja ho zdedím“, alebo „ja si ho zaslúžim“. Je to povolanie, ktoré je výsostne Ježišovým darom, ako čítame v Markovom evanjeliu: *„Povolal k sebe tých, ktorých sám chcel, a oni prišli k nemu.“* (Mk 3,13) Je to samotný Ježiš Kristus, ktorý pri Poslednej večeri hovorí: „Toto je moje Telo.... Toto je kalich mojej krvi....“ Je skutočne tajomstvom, že napriek našim biedam a slabostiam prostredníctvom sviatosti kňazstva spolu s Ježišom a jedine s Ježišom môžeme pri svätej omši aj my povedať tieto Spsiteľove slová: „Toto je moje Telo... Toto je kalich mojej krvi...“ Boží Syn sa vo Večeradle rozhodol, že svoje kňazstvo chce vykonávať prostredníctvom nás – nedokonalých a hriešnych. Nikdy nedokážeme dostatočne vyjadriť vďačnosť za tento nesmierny a nezaslúžený dar kňazského povolania. Zachovajme si preto pokoru pred Pánom a pred ľuďmi. V našom kňazstve nemá miesto vystatovanie, povýšenecké spôsoby, ani feudálne maniere. Chráňme sa toho. Dnes sme sa tu zišli, aby sme žasli nad Pánovou dôverou voči nám, ďakovali za ňu a chránili si ju.

Dar kňazstva nám bol odovzdaný vkladáním rúk. Cez ruky biskupa sa nás dotkol samotný Ježiš Kristus. V úkone vkladania rúk na našu hlavu je vyjadrené aj to, čo spomína prorok Izaiáš: *„Hľa, do dlaní som si ťa vryl.“* (Iz 49,16) Sme pod Pánovou ochranou a patríme mu. Nežným spôsobom nám to pripomína žalm 131, v ktorom žalmista pripodobňuje Pána Boha k matke a veriaceho človeka k dieťaťu v matkinom náručí. *„Pane, moje srdce sa nevystatuje, moje oči nehľadia povýšene... Ako nasýtené dieťa v matkinom náručí, tak je moja duša vo mne.“* Nevieme, aké skúšky ešte prídu do nášho života, bratia, ale uchovajme seba samých v Božom náručí. Držme a nepusťme sa Božej ruky. Pán položil na nás ruky a chce, aby sa naše ruky

stali v tomto svete Jeho rukami. Rukami môžeme brať veci pre seba. Ale Kristus chce, aby sa naše ruky stali Božím dotykcom pre druhých. Nie, aby sme brali, ale aby sme odovzdávali. Drahí spolubratia, aj nám hrozí duch tohto sveta, ktorý chce brať pre seba, získať pod kontrolu druhých, ovládať iných. Ale naše pomazané ruky sú dotykcom nášho Pána, aby sme ho ponúkli tomuto svetu, ponúkli jeho lásku. Pri každej svätej omši berieme do rúk hostiu a kalich. Berieme ich do rúk, aby sa chlieb a víno premenili v Ježiša Krista, aby sme ho potom sami prijali a dali našim bratom a sestrám vo svätom prijímaní. Pri dnešnej večernej svätej omši na pamiatku Pánovej večere budeme spievať *„Tento kalich dobrorečenia je účasťou na Kristovej krvi.“* Zachovajme si pri dnešnej i pri každej svätej omši bázňou roztrasené srdce a možno aj ruky. Lebo keď berieme do rúk kalich, uvedomujeme si, že to nie je náš, ale je to Pánov kalich dobrorečenia a spásy, na ktorom nám dal účasť sviatosťou kňazstva.

Celý rok sa s osobitnou radosťou už dopredu teším na okamih, keď pri dnešnej večernej svätej omši budeme počas premenenia hovoriť slová: *„On večer pred svojím umučením za spasenie nás i všetkých ľudí, čiže dnes...“* V evanjeliách je slovo „Dnes“ mimoriadne dôležité, lebo vyjadruje Božie pozvanie pre človeka. Ježiš povie v synagóge v Nazarete: „Dnes sa splnilo toto Písmo, ktoré ste práve počuli.“ (Lk 4,21). Zachejovi, ktorý ho prijal do domu, povedal: „Dnes prišla spása do tohto domu“ (Lk 19,9). Kajúcemu lotrovi sľubuje: „Dnes budeš so mnou v raji.“ (Lk 23, 43) Milí bratia kňazi, aj pre nás platí toto Ježišovo dnes, ktoré budeme môcť už o niekoľko hodín znova prežiť jedinečným spôsobom. Dajme mu teda dnes svoje ruky k dispozícii a prosme ho, aby nás vždy chytil za ruku a viedol.

V tejto chvíli sa obraciam aj na vás, bratia a sestry, s prosbou, aby ste pri každej svätej omši vkladali na oltár nás, vašich kňazov, aby ste nám pomáhali držať a nepustiť sa Božej ruky. Modlite sa za svojich kňazov a prosím, modlite sa aj za mňa. Amen.